

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ШТРАЈК (НИ)ЈЕ ГОТОВ, НА РЕДУ ЈЕ РАЦИОНАЛИЗАЦИЈА

Синдикалци СРПС-а и УСПРС

без колективног уговора

Уместо недеље расплета у коју се уденоу и Дан државности, неред у српским кућама знања и након продуженог викенда се наставља. Иако је на последњој седници Штрајкачког одбора 4 репрезентативна синдиката било већинско мишљење (7:1) да се потпише Споразум о решавању спорних питања и Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, то се на крају крајева није десило – епилог је знан: два синдиката су потписала Споразум и ПКУ и тиме преузела обавезу да нормализује наставу, а очекивано два одбила и поред тога што је и Споразум, а и ПКУ заједнички „ручни рад“ ових синдиката који су на тај начин још једном одбили оно што су сами предложили.

Елем, коначно имамо ПКУ и то је добра вест, али немамо Споразум, па се (да ли се и у којој мери) штрајк са минимумом процеса рада наставља. Данас истиче рок који је Министарство дало преосталим синдикатима да и они прихвате Споразум и, наравно, ПКУ. Како је извесно да се то неће десити, са данашњим датумом – **18.02.2015**. Министарство просвете упутиће овај документ на објављивање у „Службени гласник РС“ и он ће на себи носити два потписа – представника синдиката „Независност“ и Синдиката образовања Србије, а како се поједине одредбе ПКУ односе само на потписнике, јасно је да ће део који се односи на права синдикалних представника који нису потписници на ове ни неће примењивати. Настављачима штрајка остаје не само да објасне онима који ће и даље бити у штрајку да нема изузимања просвете из линеарног смањења зарада, већ да нема ни **12%** за њихове председнике, а да је упитно и даље учешће у социјалном дијалогу и колективном преговарању око закона и платних разреда за оне који нису прихватили Споразум.

Оно што је индикативно јесте чињеница да је на последњем Председништву СрпС-а одржаном **16.02.2015**. прегласавањем донета Одлука да се штрајк настави до испуњења захтева Уније и да је интерес Уније стављен испред интереса СрпС-а, јер како другачије тумачити изјаве потпредседника СрпС-а који у одсуству председника СрпС-а и пре седнице Председништва изјављује у медијима да ће СрпС донети одлуку идентичну одлуци Уније, па чак и своју седницу Председништва помера како би она отпочела тек након што се сазна одлука Уније за коју смо готово стопроцентно и унапред знали да ће бити одбијање Споразума и наставак штрајка.

Није проблем што је и ова одлука донета већином гласова – то је демократски принцип, али је проблем што су за њу гласали управо они који нису ни били у штрајку и који би да и даље са туђом војском да ратују, јер своју не могу убедити у исправност такве одлуке. И тако су нештрајкачи донели Одлуку да они у штрајку и даље штрајкују, а да они са сигурне раздаљине све то посматрају и чекају расплет догађаја, заборављајући да је

наставна година за оне који су од почетка у штрајку ушла у зону нерегуларности, јер је изгубљено више од 10% наставе и времена за надокнаду изгубљеног остаје све мање. Поготово ако се штрајк не прогласи завршеним.

Што се тиче оних који су и досад штрајковали, они имају проблем. Поготово колеге из НСПРВ, чији су захтеви у највећој мери испуњени (ПКУ ће ипак важити за све запослене (само у делу не - за председнике синдикалних организација синдиката који нису потписали) и учешће у изради платних разреда), чији су представници гласали за окончање штрајка и потписивање Споразума и ПКУ, а били прегласани. Што се тиче оних синдиката који су обећавали „брда и долине“, њима ће бити знатно теже да објасне зашто просвета није изузета од смањења зарада, зашто ће морати још чекати на кровни закон и платне разреде, као и зашто се ПКУ неће примењивати на њихове синдикалне активисте и зашто ће, на крају крајева, сви заједно морати пропуштено градиво надокнадити. Како, е о томе неће одлучивати синдикални лидери који су и свој споразум одбацили, већ су тај „врућ кромпир“ оставили својим председницима да га разреше заједно са директорима, јер сви споразуми предвиђају такву одредбу и једино у случају реализације те одредбе штрајкачима неће за време штрајка бити умањена зарада.

И тако, уместо да чланови Штрајкачког одбора кад им органи нису прихватили резултате њиховог рада поднесу оставке, сви су осим Ранка Хрњаза и даље остали у крњем Штрајкачком одбору који ће наставити да даље води штрајк и води преговоре који су одавно завршени, јер као што смо и више пута Вас информисали, о неким захтевима није ни било речи, као што је случај изузимања од смањења зарада, а други су технички испуњени, као што је случај код платних разреда, пошто је постигнута политичка сагласност да се у догледно време политика плата у јавном сектору уређује кроз Закон о јавној управи (са платним разредима) или кад је реч о кровном закону који је, уз учешће свих синдиката, израђен и који иде на јавну расправу и у редовну процедуру усвајања. О Посебном колективном уговору као захтеву више и не треба трошити речи, јер је овај посао завршен, уз учешће свих синдиката који су га и оценили као велик напредак и који ће и без два потписа, због промењених одредби Закона о раду, бити на корист свих запослених у основним и средњим школама и домовима ученика.

НСПРВ је раније препоручио синдикалним организацијама да сами размотре тренутну ситуацију и процене целисходност остајања у даљем штрајку, тим пре што се штрајком више не може остварити никакав напредак, а и питање солидарности са другим синдикатима након прошле и ове среде је доведено у питање. Тим пре што је, како сазнајемо, и приликом гласања на Главном одбору УСПРС било расположење слично као и на Председништву СрпС-а – највећи заговарачи даљњег штрајка били су они који и нису у штрајку, а штрајкачи који су били за прекид штрајка су били прегласани. О свему ће се ускоро изјаснити и ИО НСПРВ.

Нови Сад, 18.02.2015.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

